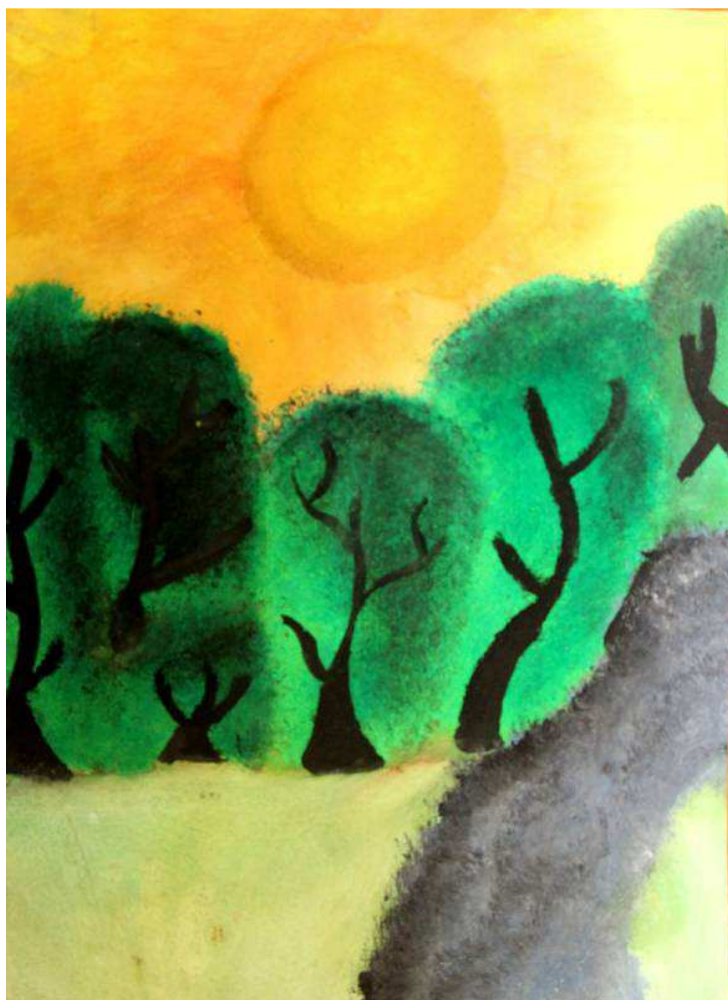

Základní škola v Habartově

Školní časopis

První číslo/ročník desátý
červen 2013

Namalovala: Lucka Grafová

Interaktivní učebna

Naše škola se přihlásila do projektu nadace ČEZ-Oranžová učebna. Jednalo se o možnost získat vybavení pro systém interaktivní výuky. A to v případě, že naši školu vybere Nadace ČEZ. To se nakonec podařilo. V učebně se učí několik předmětů. My

v interaktivní učebně se učíme fyziku a angličtinu. Na fyziku nám pan učitel ukáže tělesa, která jsou třeba dobrá pro kladky, využíváme učebnu nejen díky tabuli, ale taky pro to, aby nemusel pan učitel nosit tělesa do naší třídy. Na angličtině děláme cvičení, která jsou na body, a jde to vždy po jednom člověku. Ta cvičení nás moc baví a cvičení jsou o tom, abychom měli trošku klid od učebnice. Na interaktivní tabuli se mi pracuje lépe, jak s učebnicí, ale tabule pro mě není úplná výhoda, protože je vysoká a já až nahoru nedosáhnu.

Napsal: Martin Antala ze 7. A

BÁSNIČKA O ŠKOLE

**Co já bych vám říci mohl o této naší škole české
Já Tam chodím, je to tu docela hezké
Ale o tom si řekneme spíše příště.
Bylo by to dlouhé jako dětské hřiště**

**Povíme si o mé třídě
Berte to fakt spíše vlídně
Doufám, že se tu dozvíte,
Všechno co chtít budete**

**V naší třídě propadlíci
No co já s tím nadělám
Někteří jsou spíš zlobící
A to není žádný klam**

**Naše učitele máme vesměs hodné
Když je hecujeme podle mě to není vhodné
K tomu máme dar vrozený
myslím si, že z nás jsou někdy zpocený**

**ty, co můžou za to hlavně
jsou na tom s mozkiem asi vadně
myslím, že je jich tam šest
někdy jsou vážně na pěst**

**zlobiče má každá třída
a to není žádná bída
rodiče taky hřešili
třeba někomu rukávy sešili
nevím, jak to chodí na stupni našem prvním**

**na tom našem druhém se docela nudím
za 2 roky vycházíme, ale já bych se tam chtěl vrátit
ale bez těch žáků, kteří chtěj každého jen mlátit**

**musíme se učit skvěle, ať máte dobrou práci
budeme pak mít všechno i byt
nebudete mrznout venku jako sněhuláci
a budete moci často slavit**

**neříkejte mi, lidičky, ať už mladší nebo starší
že by nebylo o hodně lepší
sedět někde v kanceláři,
ale nesmíte být žádní lháři**

Napsal: Michal Novák ze 7. A

Z naší třídy

Naše třída 7.A

V naší třídě je celkem 21 žáků, 13 chlapců a 8 dívek.

Naše třída se nachází v prvním patře pavilonu A. V patře jsou také třídy VII.B, se kterou sousedí i naše třída, a dále je tam VI.A. Třídu máme vyzdobenou hezkými obrazy ještě ze šestého ročníku. Je to například: květina ve váze, velryba vyrobená pomocí soli a vodových barev, lev nakreslený pomocí barevných kříd. Nad tabulí máme pravidla třídy VII. A (například svač na svém místě, neběhej po třídě a na chodbě, nemluv neslušně, uklízej si okolo svého místa, když chceš mluvit, přihlas se apod.). Na zdi vedle dveří máme hezké stříbrné hodiny.

U nás ve třídě vyučuje spousta učitelů, například naše paní učitelka třídní Jitka Polívková. Přibyly nám i nové vyučovací předměty - Informatika,

Sportovní hry, Sborový zpěv, Dramatická výchova. Nejlépe nám jdou tyto předměty: tělesná výchova vyučuje nás paní učitelka Martina Vaňková a paní učitelka Marková, výtvarná výchova s paní učitelkou Krapfovou, pracovní výchova s paní učitelkou Ligošovou, naopak nejhůře nám jde český jazyk a cizí jazyk. Naše nejoblíbenější předměty jsou: tělesná výchova, výtvarná výchova, hudební výchova.

O přestávce děláme spoustu věcí. Někteří žáci sedí na místě a učí se, ale další se ve třídě pořád perou, střílí gumičkami po ostatních. Kluci neustále provokují holky a naopak, takže skoro každou přestávku pak všichni musíme sedět na svém místě.

V naší třídě máme i lidi, kteří se ve volném čase zabývají nějakými zajímavými koníčky. Já hraji na kytaru. Filip Šulík, Adéla Tamajková a Lucie Grafová chodí na tancování a někdo chodí i na fotbal.

Naši třídu opustí tento školní rok žáci Ferdinand Pohlotko a Tomáš Zapf, kteří vycházejí.

Napsal: Honza Holeček ze 7. A

Nakreslil: Tomáš Zapf ze 7. A

Výlet do Liberce :)

V létě jsme s naší třídou a paní učitelkou Mgr. Jitkou Polívkovou domluvili, že pojedeme na výlet do Liberce.

Museli jsme jet společně s třídou 8 A. Dostali jsme od paní učitelky lístečky, kde bylo napsáno, kdy pojedeme a co máme mít s sebou. Když nastal den D, museli jsme být u školy 7.15. Společně s námi jela i dcera paní učitelky, Šárka Polívková, a její kamarádka, naše bývalá spolužačka, Klára Beránková. Ke škole pro nás přijel autobus. Zastavil před školní jídelnou a školní družinou. Řidič řekl, ať si nastoupíme do autobusu. Všichni si sedli se svým kamarádem, kam chtěli. Paní učitelky si sedly dopředu, ale každou chvíli vstávaly a kontrolovaly, jestli nezlobíme.

Konečně jsme vyjeli z Habartova a už jsme jen čekali, až budeme v Liberci. Cestu jsme si zkracovali pouštěním písniček atd. Asi za hodinu a půl jsme se zastavili na benzínce, abychom se nasvačili a šli na WC. Na zastávce jsme byly cca 15min. Když jsme se všichni nasvačili, tak jsme se vrátili zpátky do autobusu a zase jeli a jeli....

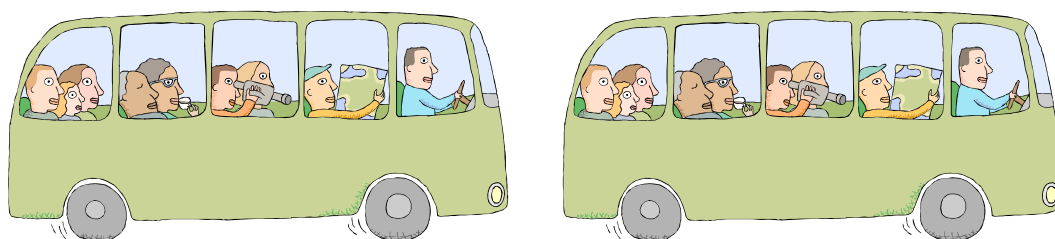

A už jsme konečně dojeli na místo. Autobus zaparkoval a my jsme z něj vystoupili. Před námi stála velká hala. Vešli jsme do ní. Přivítala nás jedna paní, která nás provedla. Byla tam spousta automatů, obchodů, a restaurací. Ale to nebylo vše. Když jsme dorazili do druhé haly, byly tam samé fyzikální věci atd. Bylo to tam moc a moc hezké. Nejvíc se mi líbila jedna velká koule, na kterou když se sáhlo, tak nám vstávaly vlasy a také dávala elektřinu. Když už jsme tam byli dost dlouho, tak jsme chtěli jít do té první haly, kde byly automaty. Tam jsme si na nich hráli a kupovali si jídlo a různé věci.

Pak už končil den a my jsme jeli domů. Autobus nás vyzvedl před halou a jeli jsme zase zpátky ke škole. Odtamtud jsme šli domů a náš výlet tak skončil.

Napsala: Nikola Koudelková ze 7. A

Besídka v 7. A.

Besídka v naší třídě proběhla letos jako každý rok.

Dárky si rozdávaly skoro jen holky a možná i pár kluků. Pořád jsme se fotili nebo jsme se bavili a hráli nějaké hry. Když jsme měli volnou hodinu, tak jsme vzájemně chutnali cukroví a povídali si. Když hodina skončila, tak jsme si ještě zkusili naši písničku, kterou jsme měli zpívat na chodbě.

Potom jsme šli na chodbu, kde se všichni sešli, a všechny třídy zazpívaly. My jsme zpívali první. Jinak besídku jsem si vážně užil a bylo to docela dobré. Nejvíce mě na tom bavilo, jak jsme si chutnali cukroví, mně nejvíce chutnaly rohlíčky. Myslím, že besídku si užili i moji spolužáci a ne jen já. Ale asi nikoho nebavilo to učení (první 2 hodiny). Hlavně to, že jsme měli češtinu. Když jsme se společně fotili, tak jsme se tvářili strašně, ale dalo se to přežít. O přestávkách, když skončil český jazyk, tak jsme byli rádi, že to byla poslední hodina, ve které se učíme v roce 2012. A když jsme zpívali, tak jsme se spíš smáli. Ale jinak si myslím, že jsme zpívali docela dobře. Byli tam skoro všichni až na pár žáků. Na to, co jsme zpívali, si moc už nevzpomínám, ale vzpomínám si, že 8. A zpívala „Vondráši Matoši“. Ve sboru, zpívali a hráli i naši spolužáci.

V naší třídě jsme si ozdobili okna a stromeček. Ale dárek dostali všichni od naší paní učitelky, například čokoládu nebo postavičku.

Napsal: Denis Houdek ze 7. A

Služba v 7.A

Služby v naší třídě jsou různé. Třeba mytí tabule, přípravy map, pořádek ve třídě. Tyto služby se mění každý týden dle zasedacího pořádku, sloužíme po dvojicích. Paní učitelka vždycky tyto dva žáky zapíše do třídní knihy. Pokud žáci služby řádně neplní (příklad: na hodinu zeměpisu není připravená mapa) služba se jim prodlouží o další týden, což se u nás ve třídě často stává.

Když přijde řada na mě a mého kolegu Jana Holečka, nejsem z toho moc nadšená, ale služby plním, povinnost je povinnost. Ten týden si službu dělíme. Jeden den ji mám já, druhý den Jan. Ještě se nám nestalo, abychom služby měli i následující

týden. Nejraději myji tabuli, docela mi to jde. Nerada větším mapy na tabuli, vždy mi to pak nejde smotat?!

Na to si vždy zavolám někoho na pomoc. Poté máme i jiné služby, které se nemění, pokud je žáci správně dodržují. Třeba zalévání kytek, to mají na starosti Adéla Bastlová s Aničkou Hreňukovou. Kytky zalévají v pondělí a ve středu. Službu na třídnici mám já s Petrem Bufkou. Kontrolujeme, zda je v třídnici vše zapsáno. Pokud tomu tak není, zajdeme za učitelem či učitelkou a ti to do třídnice dopíší. Další důležitou službou je zamykání a otevírání šatny, kterou si vybrali Tomáš Zapf s Ferdinandem Pohlotkem. Chlapci mají na starost ráno v 7:55 zkontrolovat a zamknout šatnu. Pak před odchodem domů nám šatnu otevírají a klíče dají vyučujícímu. Také máme službu na žaluzie. Tu má vojta Popovič a Jaroslav Heřman. Úkolem této služby je před odchodem domů

žaluzie vytáhnout. Když je třeba, tak jsou v tom rychlí a jde jim to. A poslední je služba na světla, kterou chtěl Filip Šulík. Náplň této služby je zhasínání světel po vyučování, a když je už vidět.

To jsou služby v naší třídě. Myslím, že v jejich plnění jsme docela pilní ☺. Ještě jsme se kvůli službám nedostali do konfliktů a doufám, že to tak i zůstane ☺☺.

Napsala: Sára Demeterová ze 7. A

Nakreslila: Anna Hreňuková ze 7. A

Můj nejoblíbenější předmět ve škole

Mým nejoblíbenějším předmětem je TV (tělocvik).

Máme skvělou paní učitelku Martinu Vaňkovou. Někteří kluci jsou fakt drzí a líní, pořád odmlouvají. Mě nejvíce baví vybíjená. Před týdnem jsme byli na kruzích se přitahovat. Mě to teda nebaví, ale dal jsem to na dvojku. I to je docela dobrá známka. Nepovedly se mi přitahy. Většinou děláme i jiné věci, například cvičíme na hrazdě, na kruzích, hrajeme basketbal, také volejbal, vybíjenou, skok do dálky, běh okolo hřiště, fotbal, skok přes kozu, kotrmelce na žíněnkách, překážkový běh a to je vše.

Máme také různé turnaje. Na novoročních míčových hrách jsme si byli trochu jistí, že budeme na 1. místě, a to je výborné místo. Nebo snad ne? V posledním měsíci děláme gymnastiku a to mě nebaví, ale musím to také dělat bohužel. Příští týden budeme dělat kotouly.

Na hodinu tělocviku musíme mít sportovní věci a obuv. Pokud

nemáme cvičební úbor, musíme jít za paní učitelkou se žákovskou knížkou. Na sobě nesmíme mít řetízky, náušnice, náramky a další nebezpečné věci.

Naše hodiny tělocviku probíhají takto: Na začátku hodiny se musíme všichni rozcvičit. Pak nám paní učitelka řekne a ukáže, co budeme dělat. Jako první to vždy vyzkouší Ferdinand Pohlotko, protože to umí nejlépe. Pak to musíme udělat všichni na známky.

Jakmile je 5minut před koncem hodiny, všichni se jdou do šatny převléct a počkat do zazvonění zvonku. Jakmile se převlékneme, tak musíme počkat u dveří ve dvojicích na paní učitelku. Potom odcházíme domů ze školy. Je to můj nejoblíbenější předmět, protože se na hodině nemusíme učit. A to je vše!

Napsal: Jarda Heřman ze 7. A

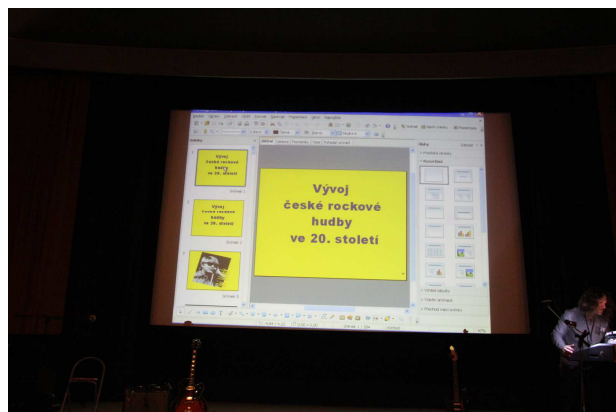

Vývoj rockové hudby

V jeden den jsme šli na jeden koncert, který se jmenoval: „Vývoj rockové hudby“. Bylo to 18. prosince.

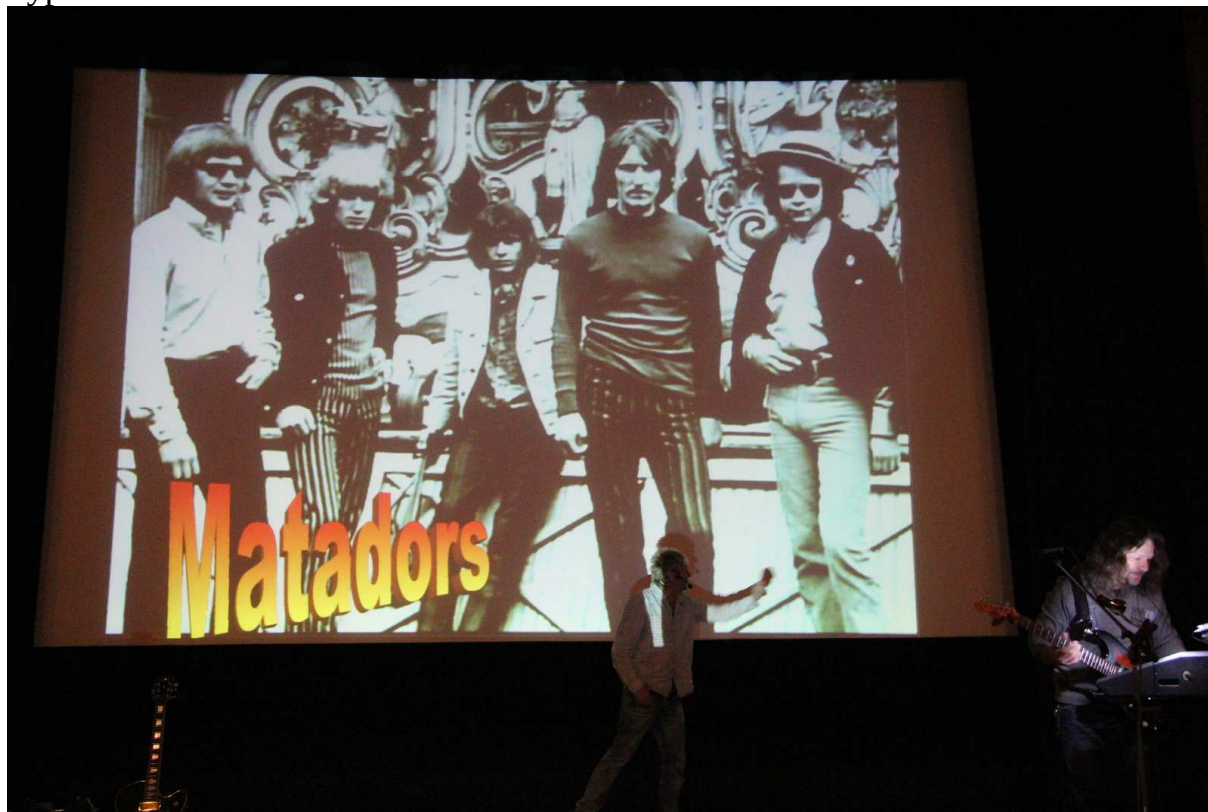
Šli jsme do kina a tam se nám představil pan Milan Parnahaj. Ten nás uvedl do svého pořadu, který se věnoval českému i zahraničnímu rocku. Povídal nám o zpěvácích, kteří se něčím proslavili. Byl to asi hodinový koncert. Šli jsme do minulosti. Program začal českým rockovým zpěvákem Mikim Volkem.

Představili nám tam Kiss, Kabáty, Michaela Jacksona, Citrony atd. Než jsme tam přišli, mysleli jsme si, že to jsou trapní zpěváci, kvůli tomu, jak vypadali a ten styl oblékání. Hrůza! Když jsme pak slyšeli jejich hudbu, tak to docela šlo. Během pořadu jsme si zazpívali a hodně jsme se o zpěvácích dozvěděli a díky projektoru jsme si prohlédli i ty zpěváky. Navíc

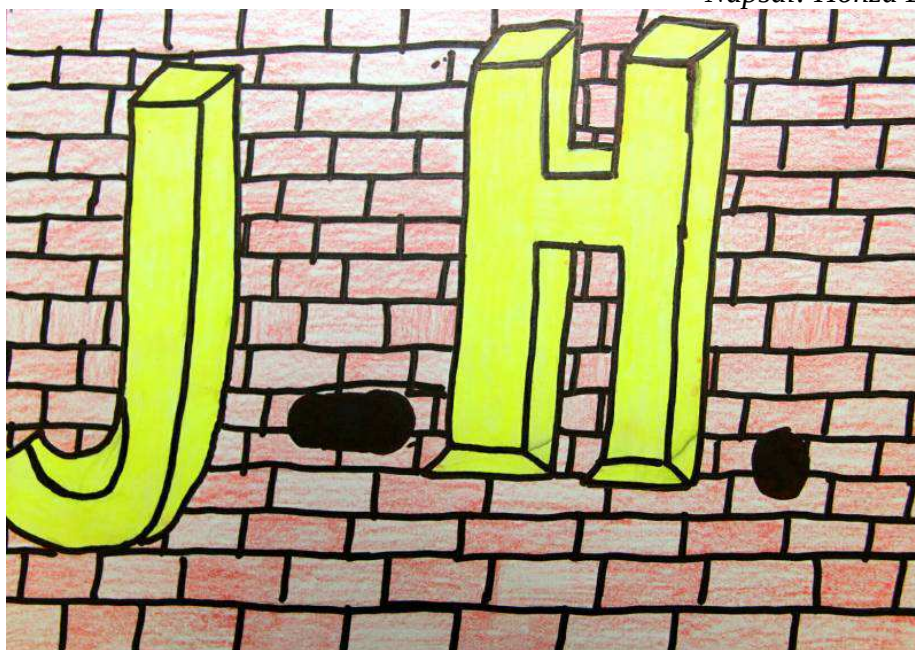

tam byl ještě jeden pán a ten hrál na kytaru a zpíval písně od rockových zpěváků, takže jsme si tak nějak mohli představit, jak asi zpívali nebo jak vypadali.

Myslím si, že panu Parnahajovi se to povedlo, jak povídal i to jak zpíval. Trvalo to sice hodinu, ale docela to uteklo a na konci jsme slyšeli i píseň pana Parnahaje, kterou sám složil. Na závěr jsme mohli mít také nějaké otázky a pak už jsme se rozloučili.

Napsal: Honza Dudy ze 7. A

Nakreslil: Jarda Heřman ze 7. A

Florbal

Bylo 04. 01. 2013 a u nás se konal novoroční florbalový turnaj.

Turnaj byl rozdělen do dvou skupin. V jedné se utkaly dvě sedmičky se šestáky a v té druhé hráli osmáci versus deváťáci. Bojovala dívčí a chlapecká družstva a jejich výsledky se za třídu sčítaly. Nejvíce bodů a skóre určily vítěze. Všechny třídy bez rozdílu si na památku odnesly diplom a za odměnu i pořádný pytel bonbónů.

Celkem se zúčastnilo 54 hráčů. Hra probíhala dobře, na prvním místě se umístila družstva 7.A a 8. A.

Napsal: Tomáš Zapf ze 7. A

Kino v Habartově

V kině Habartov jsem byl už vícekrát.

Když jsem tam byl kdysi poprvé, tak mě přemohl úžas, protože jsem čekal zcela něco jiného. Například lepší osvětlení a také stánky s občerstvením. Když jsem vešel do sálu, kde se promítají filmy, sedl jsem si do druhé řady a čekal, až začne film. Film začal asi tak po pěti minutách. Po chvíli jsem si všimnul, že film je moc hlasitý a obraz příliš zrnitý. Nebyl jsem jediný, kdo se začal při filmu nudit, a přestal sledovat děj filmu. Lidé si začali povídat mezi sebou, někdo si pouštěl hlasitě hudbu, nebyl nikdo, kdo by je ztišil. Když jsem potřeboval na záchod, tak jsem se zděsil, všude byla na zemi voda a nepořádek a záchody byly špinavé. Před koncem filmu všichni vstali a oblékli se a mně to vadilo, protože film ještě neskončil. Já se ale díval až do konce a nevadilo mi, že jsem vlastně v kině úplně sám. Tak na mě zapůsobil první dojem v kině před pár lety.

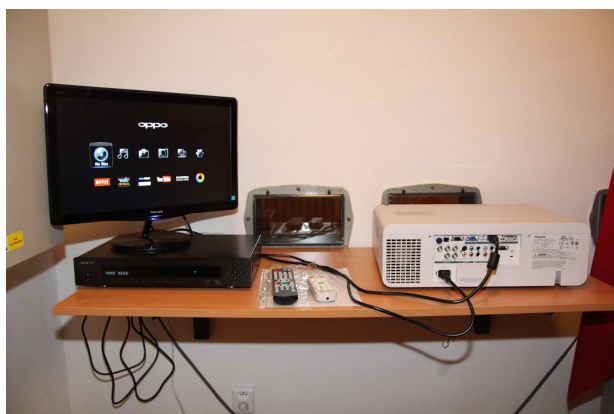

Po dlouhé době jsem opět zašel do kina. Všiml jsem si, že zdi byly přebarveny na modrou barvu, a byly tam na nástěnce obrázky, co kreslily děti ve školce. Když jsem přišel do místnosti, kde se pouštějí filmy, tak se tam změnila barva

zdi a podlahy, ale sedačky zůstaly stejné. Potom začal film a nic se také nezměnilo, obraz byl stále zrnitý a zvuk nebyl v dobré kvalitě. Když byl film před koncem, tak se stalo obávané, lidi se začali oblékat a pomalu odcházet, ale přitom film ještě neskončil. Když skončil film, tak jsem očekával titulky na konci, ale oni je nepustili, protože tam už nikdo nebyl kromě mě.

Plynula léta a můj mozek nebyl to jediné, co prošlo zdokonalením. Když jsem přišel po letech do kina Habartov, tak se toho hodně změnilo, záchody byly čisté a podlaha celá zářila leskem. Ale furt mi tam chyběla jedna věc a to jsou obchody s občerstvením. Vešel jsem tedy do místnosti, kde se pouštějí filmy, a tam se toho změnilo víc než na záchodech. Barva zdi byla tmavě hnědá a

podlaha byla pokrytá kobercem, který měl modrou barvu. Obraz byl docela lepší než minule a hlasitost zvuku byla v pořádku.

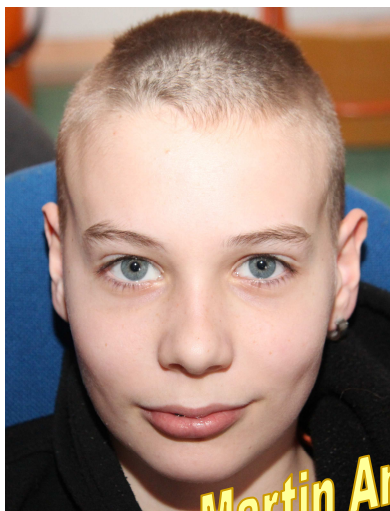
V kině Habartov se konají i koncerty a divadla.

Kino Habartov bych si představoval asi tak, že by tam byl větší prostor. Měly by tam být i lepší a pohodlnější sedadla. A taky by se tam měly

pouštět i 3D filmy, což by bylo pro mě zajímavé. Mohly by tam být i obchody s občerstvením a prodej plakátů. Ale už druhý rok si tam nosím občerstvení sám. Kino Habartov se mi i přes nedostatky moc líbí.

Napsal: Petr Toušek ze 7. A

Časopis vytvořili žáci 7. A:

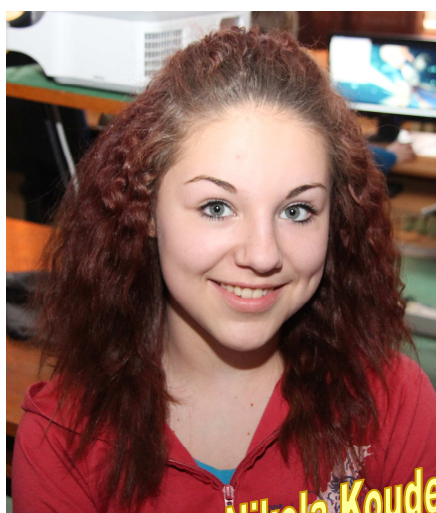
Martin Antala

Michal Novák

Honza Holeček

Nikola Koudelková

Denis Houdek

Sára Demeterová

Jarda Heřman

Honza Dudý

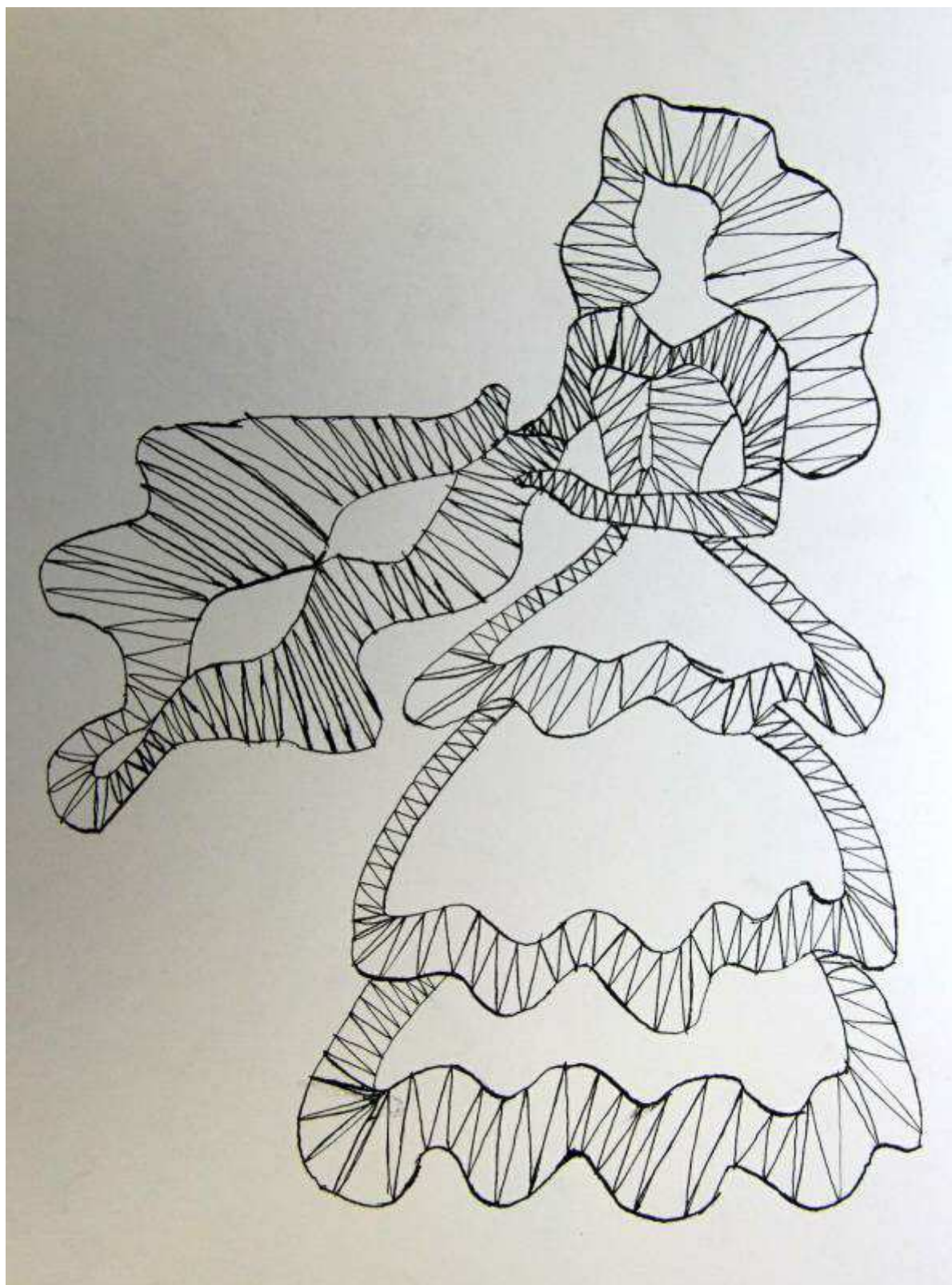

Tomáš Zapf

Petr Toušek

Nakreslil: Jan Pěč ze 7. A